

वा० रा०

॥ ११८ ॥

यतउतामृतचस्येशानइतिश्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्मैवत्वमित्याह ॥ अक्षय्यं अनाद्यंतं केनापिपराजयनेतुमर्शक्यंच ॥ एवंनिश्चयेहेतुर्धनुषइत्यादि ॥ अस्यवैष्णवस्येतरदुरारोपस्य प
रामशोषहणाकर्षणादि ॥ १७ ॥ अप्रतिद्वंद्वं प्रतिभठरहितं ॥ १८ ॥ इयं त्वद्विषयेऽशक्तिः ॥ ब्रीडा ब्रीडार्हा ॥ तत्रहेतुस्त्वयेत्यादि ॥ विमुखीकृतस्त्वशक्तिः तस्मिन्योजनेनाश
क्तः कृतः ॥ एतेनस्वस्यभगवदंशत्वं ॥ रामस्यच पूर्णभगवदवतारत्वं सूचितं ॥ स्वातिरिक्तेनविमुखीकरणेहिब्रीडा ननुस्वात्मनामाययातथाकरणेइतिभावः ॥ एतद्व्यवहारप्रयोज

अक्षय्यं मधुहंतारं जानामित्वांसुरेश्वरं ॥ धनुषोस्य परामर्शात्स्वस्तितेस्तु परंतप ॥ १७ ॥ एते सुरगणाः सर्वे निरीक्षंतं समागताः ॥ त्वाम
प्रतिमकर्माणमप्रतिद्वंद्वमाहवे ॥ १८ ॥ नचेयंतवकाकुत्स्थब्रीडाभवितुमर्हति ॥ त्वयात्रैलोक्यनाथेनयदहंविमुखीकृतः ॥ १९ ॥ शर
मप्रतिमं राममोक्तुमर्हसि सुव्रत ॥ शरमोक्षेगमिष्यामिमहेंद्रं पर्वतोत्तमं ॥ २० ॥ तथाब्रुवतिरामेतुजामदम्येप्रतापवान् ॥ रामोदाशर
थिः श्रीमांश्चिदेषशरमुत्तमं ॥ २१ ॥ सहतान्दृश्यरामेण स्वांल्लोकांस्तपसाजितान् ॥ जामदम्यो जंगामाश्चुमहेंद्रं पर्वतोत्तमं ॥ २२ ॥ त
तोवितिमिराः सर्वादिशश्वोपदिशस्तथा ॥ सुराः सर्पिगणारामं प्रशशंसुरुदायुधं ॥ २३ ॥ रामं दाशरथिं रामो जामदम्यः प्रपूजितः ॥ त
तः प्रदक्षिणीकृत्य जंगामात्मगतिं प्रभुः ॥ २४ ॥ इत्यार्षे ० षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

नंच दययादशरथादीन्प्रतिस्वरूप
बोधनं रामस्य पूर्णतेजोवत्त्वसंपादनं चेति भाति ॥ वैष्णवतेजसोऽशेनान्यत्र सत्त्वेरावणवधस्य दुष्करत्वात् ॥ एतदर्थमेवरावणवधेच्छुदेवगंधर्वादीनां द्रष्टुमागमनं पूर्वमुक्तं ॥ १९ ॥
शरमोक्षेगमिष्यामि ॥ पापस्य तपसा दग्धत्वात् पुण्यस्य च शरमोक्षेण कलप्रतिबंधे जीवन्मुक्तो भूत्वा गमिष्यामीत्यर्थः ॥ अनेन लोकावरोधः स्वेष्ट एवेति दर्शितं ॥ २० ॥ २१ ॥ दृश्य
दृष्ट्वा ॥ २२ ॥ २३ ॥ रामः दाशरथिना ब्राह्मणत्वात् पूजितो नमस्कृतश्च ॥ प्रशस्यहेति पाठांतरं ॥ दाशरथिं प्रदक्षिणीकृत्य अंतर्यामित्वेन ज्ञानात् प्रदक्षिणकरणं च ॥ क्षत्रियत्वाच्च तस्य
प्रणत्यकरणं कायेनेति बोध्यं ॥ आत्मगतिं तत्त्वज्ञानं ॥ स्वस्थानं जंगामेत्यर्थः ॥ प्रभुरिति ब्रह्मत्वेन सर्वलोकप्रभुत्वं ॥ २४ ॥ इति रामाभिरामे ० षट्सप्ततितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

वा० कां०

॥ ११८ ॥